

Anonymizované znění

Překlad

C-680/21 – 1

Věc C-680/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

11. listopadu 2021

Předkládající soud:

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Datum předkládacího rozhodnutí:

15. října 2021

Žalobci:

UL

SA Royal Antwerp Football Club

Žalovaná:

Union royale belge des sociétés de football association ASBL

(omissis)

**Tribunal de première instance francophone de Bruxelles, Section civile
(Frankofonní soud prvního stupně v Bruselu, občanskoprávní senát, Belgie)**

Rozsudek

(omissis)

(omissis)

A. OBSAH

(omissis)

[Obsah]

B. PŘEDKLÁDAJÍCÍ SOUD

(*omissis*)

(*omissis*) [Určení předkládajícího soudu]

C. ÚČASTNÍCI PŮVODNÍHO ŘÍZENÍ A JEJICH PRÁVNÍ ZÁSTUPCI

1. UL (*omissis*) [Osobní údaje]

2. SA ROYAL ANTWERP FOOTBALL CLUB, dále jen „RAFC“ (*omissis*);
[Údaje o společnosti]

Žalobci;

(*omissis*)

[Určení právních zástupců]

PROTI:

Neziskové sdružení UNION ROYALE BELGE DES SOCIETES DE FOOTBALL – ASSOCIATION (Belgická královská unie fotbalových společností – sdružení, Belgie) (*omissis*); dále jen „URBSFA“, [Údaje o sdružení]

Žalovaná;

(*omissis*) [Určení právních zástupců]

D. PRŮBĚH ŘÍZENÍ VEDENÉHO PŘED PŘEDKLÁDAJÍCÍM SOUDEM

(*omissis*)

(*omissis*) [Úvahy týkající se řízení]

E. POPIS SKUTEČNOSTÍ

- 1 UEFA je sdružení podle švýcarského práva, jehož členy jsou různé evropské národní fotbalové federace, mezi něž patří i belgická URBSFA, a jež má za cíl regulovat a organizovat fotbal v Evropě.

Dne 2. února 2005 rozhodl Výkonný výbor UEFA o přijetí pravidla, jež ukládalo klubům účastnícím se meziklubových soutěží UEFA maximální počet 25 zapsaných hráčů, mezi nimiž musel být určitý minimální počet domácích hráčů (dále jen „DH“).

Tzv. „pravidlo DH“ bylo dne 21. dubna 2005 na kongresu v Tallinnu přijato 52 členskými sdruženími UEFA včetně URBSFA¹.

Nařízení UEFA stanoví, že počínaje sezónou 2007/2008 jsou kluby účastníci se některé z jejich soutěží povinny zapsat do seznamu čítajícího maximálně 25 hráčů nejméně 8 domácích hráčů.

„Domácí hráče“ definuje UEFA jako hráče ve věku 15 až 21 let, kteří byli po dobu nejméně tří let připravováni svým klubem nebo jiným klubem téhož národního sdružení, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost.

- 2 V usnesení přijatém dne 29. března 2007 Evropský parlament výslovně vyjádřil „svou podporu opatřením UEFA na podporu výchovy mladých hráčů vyžadování minimálního počtu domácích hráčů v soupiskách profesionálních klubových týmů a stanovením limitu pro velikost soupisek; domnívá se, že tato podpůrná opatření jsou přiměřená, a vyzývá profesionální kluby, aby tato pravidla přísně uplatňoval[y]“².

Evropský parlament se nicméně domníval, že „není například jasné, zda by případné přezkoumání Soudním dvorem a Komisí prokázalo, že pravidlo Unie evropských fotbalových svazů (UEFA), které stanoví, že v týmech musí být určitý minimální počet domácích hráčů, což je mimořádně důležité ustanovení pro rozvoj mládeže, je slučitelné s článkem 12 Smlouvy o ES“³.

- 3 V tiskové zprávě ze dne 28. srpna 2013 Evropská komise prohlásila:

„Dnešního dne zveřejnila Evropská komise nezávislou studii o hodnocení pravidla ‚domácích hráčů‘ (DH), jež přijala UEFA v roce 2005 a jež v následujících letech postupně uplatňovaly kluby účastníci se Champions League a Europa League.

(...) vzhledem k tomu, že pravidlo DH by mohlo mít nepřímé diskriminační účinky na základě státní příslušnosti, a vzhledem k tomu, že bylo po dobu několika let postupně uplatňováno, rozhodla se Komise pro vypracování doplňkové analýzy týkající se účinků tohoto pravidla.

¹– Písemnost 3 předložená žalobci.

²– Písemnost 3 předložená URBSFA.

³– Tamtéž.

Stěžejním závěrem, k němuž studie dospěla, je to, že nelze s jistotou určit, že omezující účinky pravidla DH na volný pohyb pracovníků jsou úměrné velmi omezeným výhodám, jež toto pravidlo přináší, pokud jde o ‚soutěžní vyváženost‘ a o přípravu mladých hráčů. Studie mimoto zdůrazňuje, že těch nemnoha výhod, jež s sebou pravidlo DH nese, lze mnohem účinněji dosáhnout přijetím jiných, méně omezujících ustanovení, konkrétněji pak ustanovení, jež nemají diskriminační účinek. Studie dále uvádí, že UEFA má zkušenosti a znalosti nezbytné k tomu, aby v součinnosti s klíčovými subjekty v oblasti fotbalu tyto možnosti prověřila, a že by jí měla být za tímto účelem poskytnuta přiměřená lhůta 3 let. Před Komisí nyní probíhá několik řízení pro nesplnění povinnosti v této oblasti.

(...) Evropská komise přezkoumala rovněž pravidla obdobná těm, jež přijala UEFA v souvislosti s DH, uplatňovaná na národní úrovni v různých sportovních disciplínách. Útvary Komise zahájily v této souvislosti několik řízení pro nesplnění povinnosti. Útvary Komise mají v úmyslu využít výsledků dnes zveřejněné studie ve své diskusi s vnitrostátními orgány a národními sportovními sdruženími s cílem ujasnit kritéria, na základě nichž musí být posuzována pravidla o podpoře domácích hráčů z pohledu jejich slučitelnosti s právem EU.“

- 4 URBSFA je neziskové sdružení, jehož cílem je zajišťovat sportovní a administrativní organizaci a podporu fotbalu v Belgii.

URBSFA řídí (*omissis*) z větší části profesionální (*omissis*) a amatérský fotbal v Belgii (*omissis*).

URBSFA pořádá každoročně několik soutěží. Za tímto účelem přijímá nařízení, jehož ustanovení se použijí buď na všechny fotbalové subjekty, jež jsou členy URBSFA, nebo na některé kategorie těchto subjektů (*omissis*).

Jakožto člen UEFA se URBSFA zavázala k tomu, že bude dodržovat stanovy, nařízení a rozhodnutí UEFA, s výhradou obecných právních zásad, ustanovení veřejného pořádku, jakož i ustanovení, jež existují v této oblasti na vnitrostátní a na regionální úrovni a na úrovni Společenství⁴.

- 5 V roce 2011 začlenila URBSFA do jednoho ze svých nařízení ustanovení, jež přímo vycházejí z tzv. „pravidla DH“, které ukládá belgickým klubům určitý počet domácích hráčů.

Ve znění platném v letech 2019-2020, které bylo použitelné v době, kdy probíhalo rozhodčí řízení, stanovilo nařízení URBSFA zejména:

- „Článek P335.11 „Profesionální fotbalové divize 1A a 1B: zaslání seznamu ‚Squad size limit‘“, kde se uvádí:

⁴– Článek 104.2 nařízení URBSFA.

„1. Seznamy, které musí být zaslány

11. Všechny profesionální fotbalové kluby 1A a 1B musí zaslat níže uvedené seznamy prostřednictvím E-Kickoff a tyto seznamy aktualizovat:

- seznam nejvýše 25 hráčů starších než U21, z nichž nejméně 8 musí být připravováno belgickými kluby ve smyslu článku P1422.12, přičemž nejméně 3 z těchto hráčů musí splňovat vedlejší podmínku uvedenou v P1422.13. V případě nedosažení tohoto minimálního počtu nemohou být tito hráči nahrazeni hráči, jež nemají výše uvedené vlastnosti.*
- seznam s neomezeným počtem hráčů U21“.*
- Článek P1422 „Povinný zápis na zápasovou soupisku“, v němž se uvádí zejména:*

„1. První týmy profesionálních fotbalových klubů

11. V rámci své účasti v oficiálních soutěžích prvních týmů (článek B1401) jsou profesionální fotbalové kluby povinny uvádět na zápasové soupisce nejméně 6 hráčů, kteří jsou připravováni belgickými kluby, z nichž nejméně 2 splňují vedlejší podmínku uvedenou v bodě 13 níže. Pokud klub nemůže zapsat minimální počet hráčů požadovaný v předchozím pododstavci, nemůže namísto nich zapsat hráče, jež tuto vlastnost nemají.

12. Za hráče, kteří byli před dovršením 23 let věku připravováni belgickým klubem, jsou považováni hráči, kteří byli kvalifikováni pro některý z klubů v Belgii, a to nejméně během tří celých sezón.

13. Vedlejší podmínku splňují hráči, kteří byli před dovršením 21 let věku kvalifikováni pro některý z klubů v Belgii, a to nejméně během tří celých sezón.

14. Dojde-li ke kvalifikaci nebo přestupu během měsíců července a srpna, za celou sezónu se výjimečně považuje období od 1. září do 30. června.

15. Profesionální fotbalové kluby 1A a 1B mohou zapsat na zápasovou soupisku pouze hráče uvedené v seznamech „Squad size limit“ daného klubu (článek P335).

16. V případě porušení výše uvedených pravidel uloží příslušný federální orgán sankce stanovené za zápis nekvalifikovaných hráčů (článek B1026), vyjma pokut.“

Po úpravě federálního nařízení URBSFA jsou sporná ustanovení obsažena napříště v článku B4.1[12] hlavy 4 „Hráči“:

„Na účast prvních týmů v oficiálních zápasech fotbalových soutěží se použijí zvláštní podmínky platné pro profesionální fotbal a pro amatérský fotbal.

Článek P. Všechny profesionální fotbalové kluby 1A a 1B musí prostřednictvím digitální platformy zaslat níže uvedené seznamy a tyto seznamy aktualizovat:

1. seznam nejvýše 25 hráčů starších než U21, z nichž nejméně 8 musí být připravováno belgickými kluby (tj. hráčů, kteří byli před dovršením 23 let věku kvalifikováni pro některý z klubů v Belgii, a to nejméně během tří celých sezón), přičemž nejméně 3 hráči musí splňovat vedlejší podmínku spočívající ve splnění prvně jmenované podmínky před dosažením 21 let věku. V případě nedosažení tohoto minimálního počtu nemohou být tito hráči nahrazeni hráči, jež nemají výše uvedené vlastnosti.*

2. seznam s neomezeným počtem hráčů U21.

**V případě*

- zápisu kvalifikace nebo přestupu hráče; nebo*
- žádosti o CIT, kterou zašle URBSFA za hráče některé zahraniční federaci v rámci mezinárodního přestupu*

během měsíců července a srpna, se za celou sezónu výjimečně považuje období od 1. září do 30. června.

Na seznam Squad Size Limit může být zapsán hráč, který:

- je členem federace a je přidělen nebo dočasně kvalifikován pro klub, který žádá o zápis; a*
- jedná-li se o profesionálního sportovce, který není státním příslušníkem některé z členských zemí EHP, musí být předána buď kopie dosud platného jednotného povolení, nebo kopie úředního osvědčení vydaného orgánem místní správy v místě bydliště dotyčného hráče v Belgii, v němž je potvrzeno, že se dotyčný profesionální sportovec dostavil ke správnímu úřadu, a to za účelem vydání jednotného povolení, na které má dotyčný právo (příloha 49). V posledně jmenovaném případě musí být kopie jednotného povolení předána URBSFA dříve, než bude ukončena platnost přílohy 49. Pokud k tomuto předání nedojde, dotyčný hráč není oprávněn k účasti v oficiálních soutěžích prvního týmu jeho klubu, a to až do doby, než tento hráč poskytne kopii platného jednotného povolení.*

- *dotyčný hráč musí splňovat podmínky kvalifikace. Změny tohoto seznamu může schvalovat pouze federální orgán“.*

Článek B6.109 hlavy 6 „Zápasy“ stanoví:

„Pro zápis hráčů na zápasovou soupisku platí níže uvedené povinnosti.

Článek P. Na první týmy profesionálních fotbalových klubů se použijí níže uvedená ustanovení:

V rámci své účasti v oficiálních soutěžích prvních týmů jsou profesionální fotbalové kluby povinny uvádět na zápasové soupisce nejméně šest hráčů, kteří jsou připravováni belgickým klubem, z nichž nejméně 2 splňují vedlejší podmínku uvedenou níže.

Pokud klub nemůže zapsat minimální počet hráčů požadovaný v předchozím pododstavci, nemůže namísto nich zapsat hráče, jež tuto vlastnost nemají.

- *Za hráče, kteří byli před dovršením 23 let věku připravováni belgickým klubem, jsou považováni hráči, kteří byli kvalifikováni pro některý z klubů v Belgii, a to nejméně během tří celých sezón.*
- *Vedlejší podmínku splňují hráči, kteří byli před dovršením 21 let věku kvalifikováni pro některý z klubů v Belgii, a to nejméně během tří celých sezón.*

Dojde-li ke kvalifikaci nebo přestupu během měsíců července a srpna, za celou sezónu se výjimečně považuje období od 1. září do 30. června.

Profesionální fotbalové kluby 1A a 1B mohou zapsat na zápasovou soupisku pouze hráče uvedené v seznamech ‚Squad size limit‘ daného klubu.

V případě porušení výše uvedených pravidel uloží příslušný federální orgán sankce stanovené za zápis nekvalifikovaných hráčů, vyjma pokut.“

- 6 UL je profesionální hráč fotbalu, narozený (*omissis*) [v roce] 1986. Jakožto státní příslušník Izraele začal UL svou profesionální dráhu v roce 2004 v (*omissis*) [izraelském klubu]. V roce 2011 byl UL zaměstnán (*omissis*) [belgickým klubem]. [Poté hrál postupně pro několik belgických klubů a v současnosti má] (*omissis*) dvojí státní příslušnost, a sice belgickou a izraelskou. (*omissis*)
- 7 Dne 13. února 2020 se UL a RAFC obrátili na Cour belge d’arbitrage pour le sport (Belgický rozhodčí soud pro sport; dále jen „CBAS“) a navrhli, aby:

„po konzultaci s Autorité belge de la Concurrence (Belgický úřad pro hospodářskou soutěž, Belgie) na základě článku IV.88 [Code de droit économique (hospodářský zákoník)]:

– prohlásil, že články P335 a P1422 nařízení URBSFA, jakož i právní předpisy týkající se ‚domácích hráčů‘, jež uplatňuje UEFA na soutěže, které sama pořádá, a obdobná pravidla přijatá a uplatňovaná ostatními členskými federacemi UEFA, spolu se všemi články a pravidly vyplývajícími z plánu přijatého na Kongresu v Tallinnu, jsou protiprávní, neboť porušují jednak článek 45 SFEU a doložky o zákazu diskriminace v oblasti zaměstnanosti, obdobné těm, jichž se týkal rozsudek SIMUTENKOV (takové doložky, jaké jsou obsaženy v mnoha dohodách o spolupráci a partnerství uzavřených mezi EU a třetími státy), a jednak článek 101 SFEU, jakož i – podpůrně – článek 14 EÚLP,

– prohlásil, že zejména na základě čl. 101 odst. 2 SFEU jsou výše uvedené články a pravidla tedy neplatné, jakož i ostatně celkový plán, z něž vycházejí,

– zakázal používat články P335 a P1422 nařízení URBSFA a přispívat k uplatňování ustanovení UEFA a veškerých pravidel vycházejících z plánu přijatého na Kongresu v Tallinnu, a to počínaje oznámením vydaného rozhodnutí, pod hrozbou penále ve výši 100 000 eur za každé porušení,

a uložil URBSFA, aby nahradila navrhovatelům škodu, kterou utrpěli a která je předběžně odhadována na jedno euro“.

8 Rozhodčím nálezem vyhlášeným dne 10. července 2020 rozhodl CBAS následovně:

„Z důvodu neexistence oprávněnosti jsou vznesené návrhy nepřijatelné v rozsahu, v němž směřují k tomu, aby bylo prohlášeno:

– ‚že (...) právní předpisy týkající se ‚domácích hráčů‘, jež uplatňuje UEFA na soutěže, které sama pořádá, a obdobná pravidla přijatá a uplatňovaná ostatními členskými federacemi UEFA, spolu se všemi články a pravidly vyplývajícími z plánu přijatého na Kongresu v Tallinnu, jsou protiprávní, neboť porušují jednak článek 45 SFEU a doložky o zákazu diskriminace v oblasti zaměstnanosti, obdobné těm, jichž se týkal rozsudek SIMUTENKOV (takové doložky, jaké jsou obsaženy v mnoha dohodách o spolupráci a partnerství uzavřených mezi EU a třetími státy), a jednak článek 101 SFEU, jakož i – podpůrně – článek 14 EÚLP‘;

– ‚že zejména na základě čl. 101 odst. 2 SFEU jsou výše uvedené články a pravidla tedy neplatné, jakož i ostatně celkový plán, z něž vycházejí.‘

Ve zbývající části jsou návrhy přípustné. Prohlašují se za neopodstatněné a ve vztahu k navrhovatelům se zamítají.“

9 Podáním doručeným dne 1. září 2020 podali UL a RAFC proti URBSFA návrh na zrušení rozhodčího nálezu ze dne 10. července 2020 ke zdejšímu soudu.

10 (*omissis*) [V současnosti hraje UL pro belgický profesionální fotbalový klub]

F. PŘEDMĚT SPORU V PŮVODNÍM ŘÍZENÍ

UL má za to, že cílem a účinkem pravidel „DH“, jež vydaly UEFA a URBSFA, je jednak ztížit jeho zaměstnání belgickým profesionálním klubem, a jednak snížit jeho naděje na opětovné zařazení na zápasovou soupisku a na skutečnou nominaci do utkání. RAFC se domnívá, že výše uvedená pravidla porušují jeho svobodu nábory a nominace hráčů.

Z právního hlediska výše uvedení tvrdí, že zmíněná právní ustanovení o „DH“, jež ukládají URBSFA a UEFA, porušují články 45 a 101 SFEU a článek 23 Constitution belge (belgická ústava).

UL a RAFC se proto domáhají zrušení rozhodčího nálezu, který vyhlásil CBAS dne 10. července 2020, a to z důvodu porušení veřejného pořádku ve smyslu čl. 1717 odst. 3 písm. b) odrážky ii) belgického Code judiciaire (soudní řád).

URBSFA tvrdí, že pravidla „DH“, jež vydaly UEFA a URBSFA, jsou v souladu s články 45 a 101 SFEU, a že tudíž musí být návrh na zrušení rozhodčího nálezu zamítnut.

G. DŮVODY, Z NICHŽ POKLÁDÁ PŘEDKLÁDAJÍCÍ SOUD OTÁZKU SOUDNÍMU DVORU

A. Použití evropského práva

11 Již před CBAS zpochybnili UL a RAFC slučitelnost pravidel o „DH“ s články 45 a 101 SFEU, bez ohledu na to, zda tyto právní předpisy zavedla UEFA, URBSFA nebo jiné členské federace UEFA.

V nálezu ze dne 10. července 2020 rozhodl CBAS:

– jednak o tom, že návrh směřující k tomu, aby bylo prohlášeno, že [dotčená] pravidla „DH“ (*omissis*) jsou v rozporu s články 45 a 101 SFEU a že jsou neplatná na základě čl. 101 odst. 2 SFEU, je nepřijatelný z důvodu neexistence oprávněnosti; jednak o tom, že pravidla „DH“, jež vydala URBSFA, jsou v souladu s články 45 a 101 SFEU.

12 Článek 45 SFEU stanoví zejména:

„1. Je zajištěn volný pohyb pracovníků v Unii.

2. Volný pohyb pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky. (...)“.

Článek 101 SFEU stanoví:

„1. S vnitřním trhem jsou neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu (...).

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou neplatné od počátku.“

Mezi jednání uvedená v článku 101 SFEU patří kromě spolupráce mezi dotčenými podniky rovněž *„chování na trhu navazující na tuto spolupráci a příčinn[á] souvislost mezi těmito dvěma skutečnostmi“⁵.*

- 13 Ve sporu probíhajícím před CBAS mělo být zejména určeno, zda pravidlo „DH“, které přijala UEFA na Kongresu v Tallinnu a které bylo schváleno 52 členskými sdruženími UEFA včetně URBSFA, představuje dohodu mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 101 SFEU, či nikoli.

V této souvislosti je v rozhodčím nálezů pod názvem *„Přípustnost“* uvedeno toto:

„24. Navrhovatelé nesprávně tvrdí, že ačkoli UEFA není účastnicí řízení, jejich návrh je přípustný z důvodu existence koluze mezi tímto ‚podnikem‘ a [URBSFA].

25. Existence ‚koluze‘, již se dovolávají navrhovatelé, není prokázána, neboť protistrana naopak správně uvádí, že UEFA, URBSFA i ostatní členské federace UEFA mají svá vlastní (různá) pravidla.

26. Skutečnost, že klub ucházející se o evropskou licenci je na základě nařízení UEFA o vydávání licencí klubům a o finanční fair play Edition 2018 povinen podepsat prohlášení určené UEFA, v němž se zavazuje k dodržování nařízení UEFA, a že URBSFA vyžaduje dodržování tohoto prohlášení, sama o sobě neznamena, že URBSFA používá v souvislosti s domácími hráči zvláštní nařízení UEFA.

27. Ustanovení UEFA týkající se povinnosti nominovat domácí hráče, jež náleží klubům účastnícím se soutěží pořádaných UEFA, nejsou ostatně součástí ‚Nařízení UEFA o vydávání licencí klubům a o finanční fair play Edition 2018‘, nýbrž součástí zvláštních nařízení o soutěžích pořádaných UEFA (Champions League, Europa League a Super Coupe)“.

⁵– Rozsudek ze dne 14. března 2013, Dole Food a Dole Germany v. Komise (T-588/08, EU:T:2013:130, bod 57).

CBAS, který na základě těchto úvah dospěl k závěru, že návrh týkající se pravidel „DH“, jež přijala UEFA, je nepřipustný, rozhodl sice implicitně, avšak nepochybně v tom smyslu, že podmínky kladené článkem 101 SFEU nebyly v projednávané věci splněny.

Znamená to, že CBAS tak uplatnil ustanovení evropského práva, jehož případné nedodržení by mohlo případně představovat porušení veřejného pořádku ve smyslu čl. 1717 odst. 3 písm. b) odrážky ii) soudního řádu.

- 14 URBSFA nesprávně uvádí, že posouzení aktivní legitimace není záležitostí veřejného pořádku, takže nález vydaný CBAS nemohl v tomto ohledu porušit veřejný pořádek ve smyslu čl. 1717 odst. 3 písm. b) odrážky ii) belgického soudního řádu.

Toto zjednodušující tvrzení totiž neodpovídá samotnému znění nálezu, z něhož vyplývá, že otázka aktivní legitimace ve vztahu k pravidlům přijatým třetí osobou přímo souvisí s aktivní legitimací vyplývající z použití článku 101 SFEU.

- 15 Pokud jde o pravidla „DH“, jež přijala URBSFA, měl CBAS za to, že tato pravidla neporušují volný pohyb hráčů ve smyslu článku 45 SFEU a že se jeví jako vhodná a přiměřená ve vztahu ke sledovanému cíli, takže neporušují článek 101 SFEU.

CBAS tak znovu uplatnil ustanovení evropského práva, jejichž případné nedodržení by mohlo případně představovat porušení veřejného pořádku ve smyslu čl. 1717 odst. 3 písm. b) odrážky ii) soudního řádu.

Z výše uvedených konstatování vyplývá, že jak v souvislosti s pravidly, jež vydala UEFA a její členské federace, tak v souvislosti s pravidly, jež vydala URBSFA, je předmětem diskuse zejména působnost a výklad článků 45 a 101 SFEU.

B. Relevance předběžné otázky

- 16 V souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování Evropské unie má Soudní dvůr Evropské unie pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.

Článek 267 druhý pododstavec SFEU stanoví:

„Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce“.

- 17 Soudní dvůr opakovaně připomíná, že „[v] rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy založené článkem 267 SFEU je pouze věcí vnitrostátního soudu, kterému byl spor v původním řízení předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, jež bude vydáno, aby s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci v původním řízení posoudil jak nezbytnost rozhodnutí

*o předběžné otázce pro vydání svého rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru*⁶.

- 18 Článek 1717 odst. 3 písm. b) odrážka ii) belgického soudního řádu stanoví, že rozhodčí nález je zrušen, konstatuje-li soud, že je tento nález v rozporu s veřejným pořádkem.

V rámci žaloby na zrušení rozhodčího nálezu z důvodu rozporu s veřejným pořádkem tak náleží soudu, který rozhoduje o zrušení, aby určil, zda je ustanovení veřejného pořádku použitelné na dané skutečnosti, a aby prohlásil nález za neplatný v případě, že je rozhodnutí, k němuž rozhodčí soud dospěl, v rozporu s tímto použitelným ustanovením⁷.

- 19 V rámci takové žaloby na neplatnost je pojem veřejného pořádku krom toho vykládán široce, a sice v tom smyslu, že zahrnuje kogentní právo⁸.

V oblasti evropského sekundárního práva Soudní dvůr ostatně rozhodl, že ať již je rozhodčí nález v rozporu s evropskými ustanoveními jak veřejného pořádku, tak s ustanoveními kogentního práva, musí být zrušen z důvodu rozporu s veřejným pořádkem⁹.

Soudní dvůr rovněž konkrétněji rozhodl, že nedodržení pravidel práva hospodářské soutěže, zvláště pak článku 101 SFEU, představuje porušení veřejného pořádku, které je důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu¹⁰.

- 20 V projednávané věci není a ani nemůže být zpochybněno, že články 45 a 101 SFEU představují kogentní normy, ne-li normy veřejného pořádku, jejichž porušení může být případně důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu.

Skutečnosti, jež byly zdejšímu soudu předloženy, a zvláště pak studie, kterou vypracovala v roce 2013 Evropská komise¹¹, přitom odůvodňují, aby byla Soudnímu dvoru Evropské unie položena předběžná otázka týkající se dopadu článků 45 a 101 SFEU na pravidla o „DH“, jež přijaly UEFA, její členské federace a URBSFA.

⁶– Rozsudek ze dne 2. září 2021, *Moldavská republika* (C-741/19, EU:C:2021:655, bod 35).

⁷– Viz *CHOCHITAICHVILI D.*, „annulation d’une sentence arbitrale pour contrariété à l’ordre public: normes d’urbanisme et de logement“, *b-Arbitra*, 2018/2, s. 368 a citované odkazy na právní teorii.

⁸– P. LEFEBVRE a M. SERVAIS, „vers une conception large de l’ordre public à l’instar de la portée qui lui est conférée dans le cadre de l’annulation de sentences arbitrales“, *B-arbitra*, 2014/2, s. 325 a odkazy uvedené v poznámce pod čarou 101.

⁹– Rozsudek ze dne 26. října 2006, *Mostaza Claro* (C-168/05, EU:C:2006:675).

¹⁰– Rozsudek ze dne 1. června 1999, *Eco Swiss* (C-126/97, EU:C:1999:269, bod 37).

¹¹– Study on the assessment of UEFA „Home Grown player Rule“ 2013, písemnost 16, kterou předložila URBSFA.

C. Formulace předběžné otázky

- 21 UL a RAFC navrhuji zdejšímu soudu, aby položil Soudnímu dvoru Evropské unie níže uvedenou předběžnou otázku:

„Jsou plán, který přijali UEFA a její členové včetně URBSFA na svém kongresu v Tallinnu v roce 2005 v souvislosti s domácími hráči, nebo pravidla, jež přijala URBSFA v souvislosti s domácími hráči, nebo pravidla, jež přijala UEFA, anebo obdobná pravidla přijatá ostatními členy UEFA, slučitelné či neslučitelné s:

- *článkem 45 SFEU;*
- *nebo obdobnými doložkami o zákazu diskriminace v oblasti zaměstnanosti, jako jsou doložky, jichž se týkal rozsudek SIMUTENKOV;*
- *nebo článkem 101 SFEU?*

Konkrétněji, lze mít za to, že taková pravidla – zvláště pravidla, jež přijaly URBSFA a UEFA – vyhovují testu přiměřenosti v případě, že jejich autoři přesně neuvádějí, z jakého důvodu nebylo možné zavést určité alternativy, které byly v právní nauce zmiňovány jako více respektující základní svobody, například finanční pobídka?

Je navíc nutné mít za to, že soubor výše uvedených pravidel představuje celkové jednání ve vzájemné shodě, jež vzešlo z diskusí a rozhodnutí učiněných během kongresu UEFA v Tallinnu, s tím důsledkem, že URBSFA musí být považována za jednoho z účastníků tohoto celkového jednání ve vzájemné shodě, a může být tedy považována za odpovědnou za veškerou škodu způsobenou danému hráči nebo klubu v důsledku tohoto jednání ve vzájemné shodě?“

- 22 K výše uvedenému znění je třeba uvést dvě poznámky.
- 23 Zdejšímu soudu nepřísluší, aby položil Soudnímu dvoru Evropské unie otázku, zda jsou pravidla v oblasti „DH“ přijatá Výkonným výborem UEFA nebo ostatními členskými kluby UEFA jako taková slučitelná s článkem 45 SFEU.

Výše uvedenou skutkovou okolností se může Soudní dvůr zabývat nanejvýš v rámci posouzení existence jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 101 SFEU.

- 24 UL a RAFC krom toho neprokázali relevanci odkazu na rozsudek *SIMUTENKOV*¹². V tomto rozsudku totiž Soudní dvůr vyloučil, aby bylo na profesionálního sportovce ruské státní příslušnosti řádně zaměstnaného klubem se sídlem v členském státě použito pravidlo, jímž se zavádí omezení počtu hráčů,

¹²– Rozsudek ze dne 12. dubna 2005, Simutenkov (C-265/03, EU:C:2005:213).

kteří mohou být nominováni do utkání současně, a to na základě jejich státní příslušnosti.

Je přitom uznáváno, že současná pravidla „DH“, jež přijala URBSFA, již neobsahují přímé omezení počtu nominovaných hráčů na základě státní příslušnosti.

Předběžná otázka bude tedy přeformulována do níže uvedeného znění.

H. PŘÍLOHY K TÉTO ŽÁDOSTI O ROZHODNUTÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE

25 (omissis)¹³ (omissis)

(omissis)

(omissis)

– (omissis) [Obsah spisu předloženého Soudnímu dvoru]

I. ROZHODNUTÍ – PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY

S ohledem na výše uvedené důvody rozhodl Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofonní soud prvního stupně v Bruselu) (omissis) takto:

- dříve, než bude přijato rozhodnutí, se Soudnímu dvoru Evropské unie pokládají dvě (2) následující předběžné otázky:
 - „Musí být článek 101 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání plánu týkajícímu se ‚DH‘, který přijal dne 2. února 2005 Výkonný výbor UEFA a který schválilo 52 členských sdružení UEFA na kongresu v Tallinnu dne 21. dubna 2005 a jenž byl proveden prostřednictvím nařízení, jež přijala UEFA i její členské federace?“
 - „Musí být články 45 a 101 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání použití pravidel týkajících se zápisu domácích hráčů a jejich nominace na zápasovou soupisku, jež jsou zakotvena v člancích P335.11 a P.1422 federálního nařízení URBSFA a uvedena v čl. B4.1[12] hlavy 4 a čl. B6.109 hlavy 6 nového nařízení URBSFA?“
- (omissis) [Předání Soudnímu dvoru]

¹³– (omissis) [Poznámka, která není pro účely řízení o předběžné otázce relevantní]

- v mezidobí (*omissis*)
- řízení se ve zbývajících částech přerušuje (*omissis*).

(*omissis*)

[Datum a podpisy]

(*omissis*)

(*omissis*) [Závěrečné náležitosti]

PRACOVNÍ DOKUMENT